

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesu Christi Homeliae quinquaginta sex, Theorematum
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.

Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIIII

Iesu maiestas diuina blasphemata vt blasphemiae accusetur Concio. XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Argumenti huius multæ possent esse partes, quæ hic quidem latent in his verbis, sed ex ijs quæ in Christum (teste Euangelio) acta dictaque sunt, colliguntur. Vnde duos hic articulos d'ducam, paucis explicando, qui simul argumenti manifestabunt veritatem. Primus namq; est: Maiestas diuina in Christo blasphemata, blasphemia accusatur. Quicquid Christus diuina natura indignum, iniquè irrogatum est, blasphemia diuina fuit narrata. Quamobrem tota eius parsio quid aliud, quantum ad eos qui molestia, pñnas, vulnera, opprobriaq; Christo ingerebant, quam blasphemia fuit? Hoc tamen quamvis per omnem vitam suam à Iudæis (quibus nunquam defuit in quo Christum obiurgarent, stimularent, aut illi detraherent) fuit blasphemia matus, accusatur blasphemia: hoc est, accusatur quod diuinam blasphemiam in iustæ Christus accusatione. Hoc enim & ante passionem, quando illum lapidare volabant, & in domo Caiphæ, Pilati ac Herodis, illi falso impingebant. Verum prorsus erat impossibile Christo, Deum blasphemare, sed honorabat patrem suum. Quamvis enim Christus verus naturalisq; Dei sit filius, Deus de Deo, sū vi Christus maximè semper honorat. atq; cum patre essentialiter unum, sui tamen humiliatione Deum plus honorificauit, plus glorificauit, quam vel aliqua creaturarum potuit. Contrahit tamen impositum est ei ab inquis crimen, quod nemo minus quam ille feci, nemo præter ipsum solum facere nequivit: immo cuius criminis oppositum nemo magis egit, ageretq; potuit magis quam ipse. Et ut finiam, accusatur de blasphemia in Deum, idq; ab impijs & blasphemis: qui in hoc quo Dominum Iesum blasphemum dicebant, multò maximè blasphemabāt ipsi Deum. In Christo enim solo, & in nullo alio homine personaliter (vere loquendo) blasphemari potest Deus. De tanto igitur crimine quod soli ei fuit impossibile, ideo ab eo quoq; alienissimum, infamatur Christus: & hoc ab ijs, quorum ipse blasphemias sceleratissimas tolerabat. Quomodo enim non grauissime blasphemantes, potuissent Christo blasphemia crimen imponere? At qui nemo blasphemia illum accusare, nemo peccatum quodvis aliud illi irrogavit. Blasphemia potuit absq; grādi enormiq; Dei blasphemia. Duplex igitur iniuria, duplex Christo hic blasphemia irrogatur. Una, qua blasphemia accusatur ipse Christus, hoc est, qua blasphemus impius iudicatur: altera, qua ab alijs sic iudicatus blasphematur. Dicitur enim iniquè blasphemus, simulq; ab ijs dum hoc dicunt, blasphematur.

Ils. veritas aeterna uti negetur, mendacijq; infametur.

Partis alterius Argumenti explicatio.

Veritas essentialis ut sit Christus.

Secundum hinc videamus articulum, qui est: Veritas negator mendacijq; infamatur, nihilominus tamen ipsa mendacij atq; negatq; veritatis accusatur. Hic articulus longius diductus, ita dilucidatur: Ille qui est illa veritas, utpote Verbum Dei Patris, per quem cœlum & terra sancta sunt aq; subsistunt: ille qui propter veritatem comprehendam natu' est: quandoquidem quicquid patribus atq; prophetis fuit promissum à Deo, per Christum est adimpletum. Quam enim ob rem aliam venit in mundum, quam ut veritatem doceret, veritatis quoq; viam ostenderet, in seipso monstrans quomodo in ver-